

Betænkning afgivet af Socialudvalget den 30. maj 2023

Betænkning

over

Forslag til barnets lov

[af social- og boligministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil)]

1. Dispensation fra Folketingets forretningsorden

Udvalget indstiller, at der dispenseres fra bestemmelsen i Folketingets Forretningsordens § 13, stk. 1, således at 3. behandling kan finde sted tidligere end 2 dage efter 2. behandling.

2. Ændringsforslag

Der er stillet 49 ændringsforslag til lovforslaget. Danmarksdemokraternes, Liberal Alliances, Dansk Folkepartis og Alternativets medlemmer af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 1, 4, 9-12, 15, 16, 18, 23-26, 28-30 og 36-38, og social- og boligministeren har stillet ændringsforslag nr. 2, 3, 5-8, 13, 14, 17, 19-22, 27, 31-35 og 39-49.

3. Indstillinger

Et *flertal* i udvalget (S, V, M, SF, KF, EL, RV) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de under nr. 2, 3, 5-8, 13, 14, 17, 19-22, 27, 31-35 og 39-49 stillede ændringsforslag. Fler-tallet vil stemme imod de under nr. 1, 4, 9-12, 15, 16, 18, 23-26, 28-30 og 36-38 stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* i udvalget (LA, DF, ALT) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for de stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* i udvalget (DD) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod ændringsforslag nr. 5-7. Mindretallet vil stemme for ændringsforslag nr. 1-4 og 8-49.

Et *tredje mindretal* i udvalget (NB) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved 3. behandling. Mindretallet vil ved 2. behandling af lovforslaget redegøre for sin stilling til de stillede ændringsforslag.

Siumut, Inuit Ataqatigiit, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ved betænkningssagens afgivelsen ikke medlemmer i udvalget og dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske bemærkninger i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Politiske bemærkninger

Liberal Alliance, Dansk Folkeparti og Alternativet

Liberal Alliances, Dansk Folkepartis og Alternativets medlemmer af udvalget bemærker, at landets statsminister i sin første nytårstale som politisk leder for Danmark den 1. januar 2020 varslede, at der er forældre, der får for mange chancer, og at flere børn derfor skal tvangs fjernes fra deres familie i fremtiden. Dermed lagde statsministeren grundstenen til, at vi her 3 år senere står med lovforslaget til barnets lov, hvor statsministerens ambition om flere tvangs fjernelser er en central del. LA, DF og ALT var del af aftalen »Børnene Først«, som ligger til grund for lovforslaget, men LA, DF og ALT kan oven på det sidste års afdækning af kommuners lovbrud på området, kritiske høringssvar og en lukket eksperthøring, som rejste alvorlige spørgsmål og hård kritik, ikke længere se os selv i aftalen. Vi har oplevet processen og udvalgsbehandlingen af barnets lov som værende utrolig lukket, hård i retorikken og en kende udemokratisk. Vi har desuden fundet det bekymrende, at social- og boligministeren i Folketingssalen har anvendt tal som argumentation for at fjerne flere børn, der senere viste sig at indeholde en »formidlingsmæssig fejl«.

LA, DF og ALT mener, at barnets lov forringer børnenes og forældrenes retssikkerhed, og vi bekymrer os ligeledes for, om loven i sine mest vidtgående passager risikerer at kompromittere menneskerettighederne. LA, DF og ALT mener, at udsatte børn og familier er bedre stillet med den nuværende lovgivning, og at problemet i virkeligheden har været, at kommunerne ikke overholder den nuværende lovgivning. I stedet for at skabe incitament, der løser den problematik, fjerner man med barnets lov i stedet dele af den lovgivning, som kommunerne i forvejen ikke kan finde ud af at overholde. Med barnets lov giver man ligeledes

kommunerne friere rammer for at bruge anbringelse som forebyggende indsats. Samtidig gør man i større grad sagsbehandlere og socialrådgivere til gidsler, da de skal håndtere sagerne hurtigere og bruge og vægte de socialfaglige kompetencer mindre. Dette mener vi i LA, DF og ALT ikke er til børnenes bedste. Barnets lov giver børnene en række nye rettigheder, som dog ikke kan påklages. Dette kan kun skyldes manglende finansiering, og at man fokuserer mere på populistiske budskaber end på egentlige rettigheder med klageadgang, som jo sikrer børns og familiers retssikkerhed.

LA, DF og ALT mener, at regeringen og de øvrige aftalpartier er kørt ud på et ideologisk sidespor, hvor man ikke levner plads til at stoppe op og ændre sin holdning, end ikke i lyset af nye væsentlige oplysninger, som har enorm betydning for den lov, man her er ved at vedtage. For det må aldrig blive et krav i sig selv, at et vist antal børn absolut skal tvangsfjerns. Det vigtige er, at de *rigtige* børn tvangsfjerns. LA, DF og ALT stemmer derfor ikke for barnets lov.

Socialistisk Folkeparti

Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget konstaterer, at med L 93 og L 94 udmøntes dele af den politiske aftale »Børnene Først«, som blev indgået af en bred politisk kreds i maj 2021. SF er en del af aftalen bag »Børnene Først«, hvor partiet har haft fokus på at afsætte midler til forebyggelse og udbredelse af familiehuse og etablering af børnebaser, på at styrke kvaliteten i sagsbehandlingen ved at sikre to socialrådgivere i de svære sager, på en ny børne- og familierådgiveruddannelse til at styrke sagsbehandlernes kompetencer, på at forbedre kvaliteten i anbringelserne og på et bedre og mere rettighedsbaseret efterværn. Kommunerne og regionerne er således nu i gang med at styrke den tidlige forebyggende indsats med familiehuse for småbørnsfamilier, jf. besvarelsen af spørgsmål 39. Der er endvidere nedsat en arbejdsgruppe til at se på vilkårene i plejefamilier og en arbejdsgruppe, der ser på en model for en ny børne- og familierådgiveruddannelse, ligesom der er lagt op til drøftelser om efterværn og om kvaliteten i anbringelserne på døgninstitutioner og opholdssteder. Drøftelserne om efterværn og kvalitet i anbringelserne er dog udestående, og SF opfordrer på det kraftigste ministeren til hurtigst muligt at indkalde til disse drøftelser og til at planlægge drøftelser på baggrund af afrapporteringen i de nedsatte arbejdsgrupper. SF henviser til, at forhandlingerne efter planen i aftalen burde være påbegyndt.

SF konstaterer samtidig, at behandlingen af L 93 og L 94 har været kompleks. SF understreger, at det er positivt, at børn og unge får flere rettigheder, og at bestemmelsen om to socialrådgivere på svære sager udmøntes. SF er endvidere positive over for, at man i aftalekredsen er enige om at fremsætte et ændringsforslag om at udvide bestemmelsen om hjælp til børn i misbrugsramte familier, så den også skal gælde børn i voldsramte familier. SF er desuden positive over for, at man i aftalekredsen er enige om et ændringsforslag vedrørende tvangsbortadoption før fødslen, således at det indskærpes, at en afgørelse om at frigive et barn til adoption uden samtykke kun kan træffes, når der i helt ekstraordinære tilfælde er grundlag herfor. SF understreger,

at det er helt afgørende at følge udviklingen på området tæt, da flere organisationer har udtrykt kritik af bestemmelsen i deres høringssvar.

SF understreger i forlængelse heraf, at det ligeledes er vigtigt at følge udviklingen i forhold til de øvrige bestemmelser om tvangsbortadoption, herunder i forhold til barnets eget samtykke, i forhold til VISO's kommende rolle, i forhold til bortadopterede unges mulighed for at have kontakt med deres øvrige biologiske familie såsom søskende eller bedsteforældre, jf. spørgsmål 7, og i forhold til L 93 § 69, stk. 1, nr. 1, hvor det fremgår, at kommunerne også skal overveje adoption ved anbringelser med samtykke efter den foreslåede bestemmelse i lovens § 46. SF har spurgt til sidstnævnte bestemmelse, idet det af aftaleteksten i »Børnene Først« alene fremgår, at kommunerne skal have pligt til løbende at overveje, om adoption er den bedste løsning i sager om anbringelse uden samtykke, i forbindelse med at anbringelsen skal genbehandles. SF understreger, jf. besvarelsen af spørgsmål 32-34, at der med § 69, stk. 1, nr. 1, er tale om videreførelse af gældende ret og ikke en udvidelse af kommunernes pligt til at overveje bortadoption ved frivillige anbringelser, hvilket således heller ikke følger af aftalen »Børnene Først«.

SF understreger endvidere, at det i det hele taget er afgørende at følge implementeringen af og den praktiske brug af lovgivningen uhyre tæt, herunder konsekvenserne af de generelt færre tidsfrister og indholds krav. Det gælder særlig inddragelsen af barnet eller den unge. Det er afgørende, at man i praksis sikrer, at denne er bekendt med sine rettigheder, herunder også retten til en bisidder, og at inddragelsen og informationen om rettigheder reelt foregår i øjenhøjde. Det gælder ligeledes børn og unges mulighed for let at kunne komme i kontakt med kommunen, herunder uden for almindelig arbejdstid, jf. besvarelsen af spørgsmål 41. SF påpeger, at det desuden er vigtigt, at anbragte børn og unge også inddrages og lyttes til, såfremt de anmoder om, at en anbringelse afbrydes eller skiftes, eller anmoder om mere samvær med forældrene på samme måde, som de kan anmode om at blive anbragt eller at få begrænset eller suspenderet samværet med forældrene.

SF påpeger, at det ligeledes er afgørende at følge op på forældresamarbejdet og brugen af forældrehandleplaner, herunder, jf. besvarelsen af spørgsmål 36, at disse altid bør vedlægges i sager om anbringelser uden samtykke, og at det endvidere fremgår eksplicit af aftalen »Børnene Først«, at »Aftalpartierne bemærker, at forældrehandleplanerne også er vigtige i ikke-obligatoriske sager«, ligesom det fremgår af L 93 i § 103, stk. 4, om samvær og kontakt med forældre og netværk under anbringelsen, at kommunen under hensyn til barnets og den unges bedste skal understøtte, at forældrene kan spille en positiv rolle i barnets eller den unges liv, jf. besvarelsen af spørgsmål 14. SF opfordrer endvidere kraftigt til, at der følges op på og sikres, at forældre, som får anbragt eller bortadopteret et barn uden samtykke, får den fornødne støtte.

SF konstaterer, at der har været en række bekymringer fra flere organisationer, i forhold til hvorvidt der i kommunerne tages tilstrækkelig højde for, at mistrivsel og skolevægning

kan skyldes eksempelvis adhd eller autisme. Det bør derfor følges, om lovgivningen medfører, at de rigtige støttebehov afdækkes, således at støtten ydes og at lovgivningen ikke får utilsigtede konsekvenser.

SF noterer endvidere, at det fremgår, at kommunerne kan kommunikere digitalt, herunder via sms, med børnene og de unge, men at brugen af digitale platforme i sagsbehandlingen og forhold vedrørende GDPR ikke er særskilt reguleret i barnets lov, jf. besvarelsen af spørgsmål 50 og 51. SF opfordrer derfor kraftigt ministeren og KL til konkret at gå i dialog med Datatilsynet om det digitale spor, så det sikres, at databeskyttelsesreglerne overholdes.

SF understreger, at de i betænkningsteksten nævnte områder både bør følges løbende i aftalekredsen og indgå i vejledningen til og evalueringen af barnets lov. SF opfordrer i forlængelse heraf kraftigt til, at det i forbindelse med evalueringen af barnets lov drøftes at udarbejde en ændret formålsparagraf i barnets lov med mere fokus på omsorg og forventninger til omgivelserne i anbragtes børns børneliv, eksempelvis med inspiration i Norges Barnevernslov, hvor der står følgende: »Loven skal sikre at barn og unge som lever under forhold som kan skade deres helse og udvikling, får nødvendig hjælp, omsorg og beskyttelse til rett tid. Loven skal bidrage til at barn og unge møtes med tryk, kærlighed og forståelse og at alle barn og unge får gode og trygge oppvekstvilkår«.

Med disse bemærkninger kan SF støtte lovforslagene L 93 og L 94.

Danmarksdemokraterne

Danmarksdemokraternes medlemmer af udvalget noterer sig, at lovforslaget, der skal udmønte aftalen »Børnene Først«, bygger på gode intentioner, som Danmarksdemokraterne bakker op om, men DD er i tvivl om, hvordan intentionerne vil udmønte sig i praksis, når loven implementeres, og om lovforslaget fremover vil bidrage til et bedre børne- og ungeliv.

DD bemærker samtidig, at partiet ikke deler regeringens intention om, at flere børn og unge skal anbringes eller bortadopter, for det må ikke handle om antal. Vi henviser i den henseende til statsministerens nytårstale i 2020.

DD ønsker bedre anbringelser, hvor der er et større fokus på kvaliteten, end tilfældet er i dag.

Når man fra systemets side tyer til indgreb i en familie, som kan være helt nødvendige for at beskytte børn og unge, skal der være styr på retssikkerheden, og det skal sikres, at børnene og de unge bliver anbragt til noget bedre end det, de kommer fra. I dag er det desværre ofte sådan, at dette ikke sker i praksis.

Med dette lovforslag lægges der op til, at børn og unge under 18 år skal ses som selvstændige individer. Lovforslaget skal sikre, at børns og unges retssikkerhed prioriteres, at børn og unge får flere rettigheder og bliver hørt og inddraget i de beslutninger, der vedrører deres eget liv.

I den forbindelse bemærker DD, at det allerede i dag er sådan, at børn og unge skal inddrages og høres. Der henvises til »Barnets Reform«, som blev gennemført i 2011.

I den forbindelse noterer DD sig de mange høringsvar, der er kommet forud for behandlingen af forslag til barnets lov, bl.a. fra Justitia, der påpeger, at det er positivt, at børn får flere rettigheder, at barnets og den unges stemme tillægges mere vægt, men at barnets ret til f.eks. at fremsætte ønsker og anmodninger allerede indgår i myndighedernes sagsbehandling i dag. Udfordringen er, at børnene ofte ikke inddrages i praksis, jf. f.eks. »Svigt af børn i Danmark« fra Børns Vilkår og Tryk Fonden 2022, hvor hvert andet barn i alderen 11-17 år svarer, at de ikke tages med på råd i forhold til valg af f.eks. anbringelsessted.

I den forbindelse finder DD, at der bør være øget fokus på familieanbringelser og netværksanbringelser. Inden man foretager en anbringelse eller adoption, bør netværkets og barnets relationer afdækkes med mulighed for, at barnet kan anbringes hos nære relationer.

Det er bekymrende, at dette med lovforslaget blot er en overvejelse, kommunen kan gøre sig. Der henvises til lovforslagets § 8, stk. 3, hvoraf det fremgår, at kommunen skal overveje, »hvordan der kan ske en systematisk inddragelse af barnets familie og netværk«. Det er uforpligtende for kommunen, og der bør sikres en bedre inddragelse af forældrene og netværket svarende til ordlyden i lovforslagets § 8, stk. 1, om inddragelse af børnene.

DD konstaterer også, at der er ændret en række bestemmelser i lovgivningen fra »skal« til »kan«, som vi i DD ikke oplever som værende i overensstemmelse med intentionen bag den politiske aftale »Børnene Først« jf. svar på spørgsmål nr. 16.

DD noterer sig og deler desuden den bekymring, der rejses af adskillige høringsparter, om muligheden for at træffe beslutning om bortadoptioner og tvangsanbringelser op til 3 måneder før termin. Det er problematisk af flere årsager, dels fordi forældrene ikke får en chance for at bevise deres forældreevne, dels fordi det kan medføre, at moderen oplever øget stress under graviditeten, hvilket i sig selv kan skade barnet. Endelig kan kommunerne opleve det som et økonomisk incitament at bortadoptere et barn fra fødslen, fordi det i modsætning til forebyggende indsatser eller en anbringelse er billigere for kommunen. Vi har desværre tidligere set eksempler på, at økonomi risikerer at trumfe faglighed og barnets behov, jf. f.eks. »Kommune sætter turbo på tvangsadoptioner«, www.dr.dk, den 19. december 2018.

DD ser med bekymring på muligheden for at træffe beslutning om bortadoptioner og tvangsanbringelser før fødslen i lyset af de mange eksempler på fejl og lovbrud i anbringelsessager, vi har været vidne til de senere år, hvor børn er blevet fjernet på et fejlagtigt grundlag, og hvor kommunerne ikke har levet op til de lovfastede krav i forhold til faglig udredning, inddragelse, valg af indsats og opfølgning, jf. f.eks. »Børnesagsbarometret« 2022.

DD mener, at der fremfor et fokus på at øge tvangsanbringelser og bortadoptioner først og fremmest bør være fokus på at iværksætte den rette hjælp og støtte til familierne og sikre kvaliteten i de forebyggende indsatser. Når en anbringelse er aktuel, skal vi som samfund sørge for, at det er de rette børn, der bliver anbragt, at det er på et dokumenteret og oplyst grundlag, og at anbringelsen bidrager til et bedre

børneliv. Det er vi ikke gode nok til i dag, jf. f.eks. undersøgelser fra De Anbragtes Vilkår, hvor omtrent halvdelen af de adspurgte medlemmer svarer, at de ikke blev anbragt til noget bedre, jf. »Vi skal være sikre på, at fjernede børn bliver anbragt til noget bedre«, www.berlingske.dk, den 13. februar 2023.

I den forbindelse bemærker DD, at loven bør forpligte kommunen til rent faktisk at inddrage og undersøge netværket og ikke blot at overveje netværket, som det fremgår af lovforslagets nuværende ordlyd og bestemmelser. Det bør f.eks. ske forud for en beslutning om anbringelse uden for hjemmet. Ofte kan det resultere i bedre løsninger for barnet. I dag er det desværre sådan, at netværket ofte heller ikke bliver inddraget. Der er altså behov for at kvalitetssikre de tidlige, forebyggende indsatser.

Det er samtidig DD's holdning, at børn fortsat skal have ret til at kende deres biologiske ophav, og DD noterer i den forbindelse, at det er uhensigtsmæssigt, at et barn på ned til 10 år kan anmode om at blive anbragt uden for hjemmet, men at barnet skal være 15 år, før kommunen er forpligtet til at behandle en anmodning om hjemgivelse af barnet, hvis det er barnets ønske.

DD bemærker desuden, at hele efterværnsindsatsen sammen med plejefamilieområdet er en mangel i lovforslaget og opfordrer regeringen til at indkalde til drøftelser herom.

I DD anerkender vi, at der er børn, som ikke kan eller skal bo hjemme. Men vi må ikke risikere, at der bliver anbragt børn, som ikke skulle have været det. Det skal sikres, at anbringelser uden for hjemmet fører til et bedre børneliv. Det er vi i DD ikke overbeviste om vil være resultatet af barnets lov. Derudover er det DD's opfattelse, at regeringen ikke har været lydhør over for de mange bekymringer, der er rejst i de indkomne høringssvar til barnets lov.

DD er også bekymret for, om loven er opmærksom nok på børn med specielle behov og funktionsnedsættelser, og DD henviser til Danske Handicaporganisationers høringssvar. DD har på den baggrund stillet en række ændringsforslag til lovforslaget.

DD noterer med beklagelse, at ministeren har afvist at yde teknisk bistand til en række ændringsforslag, jf. herunder bl.a. svaret på spørgsmål nr. 109.

DD er ikke på noget tidspunkt blevet inddraget eller hørt i forbindelse med loven eller i processen trods ministerens besvarelse af spm. 19 og kan på den baggrund hverken støtte lovforslaget om barnets lov eller følgeloven.

Det Konservative Folkeparti

Konservatives medlemmer af udvalget udtrykker bekymring for at slække på fagligheden af den behandling, som børn i meget sårbare positioner tilbydes. KF mener, at det er en falliterklæring at slække på tilbuddene i aftalen om barnets lov – især på et tidspunkt, hvor aftalen endnu ikke er implementeret. Derfor vil KF's medlemmer løbende være opmærksomme på, at børn tilbydes behandling af rette fagkundskab.

Radikale Venstre

Radikale Venstres medlem af udvalget støtter forslag til barnets lov og følgelovforslag til barnets lov, fordi de bygger på vores børnesyn om, at det enkelte barn skal ses og høres, og at sagsbehandlingen har udgangspunkt i barnets bedste.

RV lægger vægt på, at forslagene samlet set styrker børns og unges rettigheder i mødet med kommunen og systemet og indfører en række tiltag, der skal sikre en god sagsbehandling, hvor børn og unge føler sig inddraget.

Lovforslaget viderefører dog samtidig en række tidligere bestemmelser, som RV er imod. Det gælder lovens § 38 og § 39 om forældre- og børne og ungepålæg og § 134 om standsning af børne- og ungeydelsen som følge af ulovligt skolefravær på 15 pct. eller derover. Radikale Venstre vil fortsat arbejde for at afskaffe disse regler.

Derudover er det meget vigtigt for RV, at alle børn får en støtteperson og en venskabsfamilie, hvis de ønsker det. Vi mener, at kommunerne skal finde en støtteperson og venskabsfamilie, men det giver ikke mening at skulle betale kommunerne for principielt at kunne afregne alle venskabsfamilier og støttepersoner, og vi vil derfor finde en anden vej til at sikre, at der ikke er børn, som bliver ladt i stikken.

RV mener også, der er brug for at efteruddanne relevant personale sideløbende med lovens implementering og undersøge forslaget fra Børns Vilkår om, at børn kan få en børnerettighedsrådgiver.

Med lovforslagene gør vi nogle af reglerne mere meningsfulde, men det er stadig lang vej til reel frisættelse på socialområdet. RV vil gerne fremover helt grundlæggende lave politik på en ny måde og gå fra velfærdsstat til velfærdssamfund: Vi vil fremme fagfolks dømmekraft og etiske forpligtelse og sætte fri fra proceskrav og regelung styring.

5. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af et *mindretal* (DD, LA, DF og ALT):

Til § 6

1) I *stk. 2, 2. pkt.*, indsættes efter »end barnets eller den unges« ordene: », dette gælder særlig, hvor bisidderen er i et ansættelsesforhold hos eller har driftsoverenskomst med kommunen«.

[Tydeliggørelse af bestemmelsen i forhold til bisiddere, som er i ansættelsesforhold m.v. hos kommunen]

Af *social- og boligministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af NB):

Til § 15

2) *Stk. 2, 1. pkt.*, affattes således:

»Kommunalbestyrelsen skal udarbejde et beredskab til forebyggelse og tidlig opsporing af overgreb mod børn og unge og til behandling af sager om sådanne overgreb.«

[Sproglig tydeliggørelse af bestemmelsen]

Til § 17

3) I *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »stk. 1« til: »1. pkt.«
[Rettelse af henvisning]

Af et *mindretal* (DD, LA, DF og ALT):

Til § 20

4) I *stk. 2* indsættes som *2. pkt.*:
»Hvis barnet, den unge eller forældremyndighedsindehaveren anmoder om en børnefaglig undersøgelse, skal kommunalbestyrelsen vurdere, om der er behov herfor.«
[Tydeliggørelse af, at børn, unge og forældremyndighedsindehaveren altid kan anmode om en børnefaglig undersøgelse]

Af *social- og boligministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af DD og NB):

Til § 41

5) I overskriften før paragraffen ændres »Psykologbehandling« til: »Behandling af psykolog eller psykoterapeut.«
[Konsekvens af ændringsforslag nr. 6]

6) I *stk. 1* ændres »psykologbehandling« til: »behandling af en psykolog eller en psykoterapeut«, og efter »misbrugsproblemer« indsættes: », psykiske sygdom, konfliktfyldte samlivsophævelse eller overgreb mod barnet eller den unge, eller som følge af at barnet eller den unge har oplevet fysisk eller psykisk vold i nære relationer.«
[Udvidelse af personkredsen sådan, at behandlingen kan varetages af andre end autoriserede psykologer, og udvidelse af anvendelsesområdet for forslaget om børns og unges ret til at modtage behandling uden samtykke]

7) *Stk. 2* affattes således:

»*Stk. 2.* Den enkelte civilsamfundsorganisation skal påse, sikre og kunne dokumentere, at de psykologer og psykoterapeuter, der udfører behandling efter *stk. 1* af børn og unge, har de fornødne faglige kompetencer og den fornødne uddannelse og indsigt til at kunne varetage behandlingen af civilsamfundsorganisationens målgruppe.«
[Fastsættelse af krav til civilsamfundsorganisationer, der yder behandling til børn og unge over 12 år uden forældremyndighedsindehaverens samtykke]

Af *social- og boligministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af NB):

Til § 45

8) I *stk. 1, nr. 4*, udgår »i denne lov«.
[Rettelse af fejl]

Af et *mindretal* (DD, LA, DF og ALT):

Til § 46

9) I *stk. 3* indsættes som *3. pkt.*:

»En begrundet stillingtagen, jf. § 22, *stk. 5*, om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet skal indeholde en vurdering af forældrenes kompetencer.«
[Skærpelse af oplysningskravene i afgørelser om anbringelse med samtykke]

Til § 50

10) *Stk. 7* udgår.

[Kommunalbestyrelsens forpligtelse til af egen drift at overveje permanent anbringelse udgår]

Til § 51

11) I *stk. 1* indsættes som *nr. 5*:

»5) Forældrehandleplanen, jf. § 77, *stk. 2*, skal vedlægges en indstilling om anbringelse efter §§ 47 og 49.«
[Krav om, at forældrehandleplanen skal indgå i indstillingen om anbringelse uden samtykke efter §§ 47 og 49]

12) *Stk. 2* udgår.

»*Stk. 3* og *4* bliver herefter til *stk. 2* og *3*.«
[Konsekvens af ændringsforslag nr. 11]

Af *social- og boligministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af NB):

Til § 52

13) I *stk. 1* indsættes efter »§ 91« og »§ 108«: »i denne lov«.
[Tydeliggørelse af henvisninger]

14) I *stk. 5* ændres »informere« til: »orientere«.
[Rettelse af fejl]

Af et *mindretal* (DD, LA, DF og ALT):

Til § 53

15) I *stk. 1* udgår »så vidt muligt«.
[Tydeliggørelse af, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til at finde en støtteperson til børn og unge inden anbringelse uden for hjemmet]

16) I *stk. 2* ændres »kan kommunalbestyrelsen« til: »skal kommunalbestyrelsen«.
[Fastsættelse af regler om, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til at samarbejde med en civilsamfundsorganisation om at finde en støtteperson til børn og unge inden anbringelse uden for hjemmet]

Til § 54

Af *social- og boligministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af NB):

17) I *stk. 1* ændres »børne- eller ungehjem« til: »børne- og ungehjem m.v.«
[Rettelse af fejl]

Af et *mindretal* (DD, LA, DF og ALT):

18) I *stk. 2* ændres »kan kommunalbestyrelsen« til: »skal kommunalbestyrelsen«.
[Udvidelse af kommunernes forpligtelse til at finde en venskabsfamilie til et barn eller en ung anbragt på et børne- og ungehjem]

Af *social- og boligministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af NB):

Til § 66

19) I *stk. 1* indsættes efter »§§ 46 eller 47«: »i denne lov«.
[Tydeliggørelse af henvisning]

Til § 67

20) I *stk. 1* indsættes efter »jf. dog«: »§ 50, stk. 7, og«.
[Rettelse af fejl]

21) I *stk. 4, nr. 2*, indsættes efter »§ 91« og »§ 108«: »i denne lov«.
[Tydeliggørelse af henvisninger]

Til § 70

22) I *stk. 2, nr. 2*, indsættes efter »§ 91« og »§ 108«: »i denne lov«.
[Tydeliggørelse af henvisninger]

Af et *mindretal* (DD, LA, DF og ALT):

Til § 77

23) I *stk. 1* indsættes efter »forældrene«: »og i forbindelse med en anbringelse efter § 46«.
[Krav om udarbejdelse af en forældrehandleplan ved afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år]

24) I *stk. 2* indsættes efter »hos forældrene«: »og i forbindelse med en anbringelse efter §§ 47 og 49«.
[Krav om udarbejdelse af en forældrehandleplan ved afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år]

25) I *stk. 3* indsættes som *3. pkt.*:

»1. pkt. finder ikke anvendelse for en indstilling om anbringelse efter §§ 47 eller 49.«

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 11]

Til § 91

26) I *stk. 1* indsættes som *3. pkt.*:

»Hvis barnet, den unge eller forældremyndighedsindehaveren anmoder om en barnets plan, når der er truffet afgørelse om en støttende indsats efter § 32, skal kommunalbestyrelsen vurdere, om der er behov herfor.«

[Tydeliggørelse af, at børn, unge og forældremyndighedsindehaveren altid kan anmode om en barnets plan, når der er iværksat en støttende indsats efter lovforslagets § 32]

Af *social- og boligministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af NB):

Til § 95

27) I *stk. 4* indsættes efter »§ 91«, »§ 108« og »§ 110«: »i denne lov«.

[Tydeliggørelse af henvisninger]

Af et *mindretal* (DD, LA, DF og ALT):

Til § 95

28) Som *stk. 7* indsættes:

»*Stk. 7.* Barnet, den unge eller forældremyndighedsindehaveren kan anmode kommunalbestyrelsen om at ændre beslutningen om den fremadrettede tilrettelæggelse af opfølgningen efter *stk. 3*.«

[Tydeliggørelse af, at børn, unge og forældremyndighedsindehaveren altid kan anmode om at ændre den fremadrettede tilrettelæggelse af opfølgningen]

Til § 101

29) Paragraffen udgår.

[Fjernelse af forslaget om, at barnets plejefamilie, støtteperson eller venskabsfamilie skal kunne anmode Ankestyrelsen om en vurdering af kommunalbestyrelsens afgørelse efter § 100, stk. 1, om hjemgivelse af et barn under 10 år]

Til § 102

30) I *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »15 år« til: »10 år«.

[Aldersgrænsen ændres fra 15 år til 10 år]

Af *social- og boligministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af NB):

Til § 118

31) Efter »kapitel 5« og »§ 120« indsættes: »i denne lov«.

[Tydeliggørelse af henvisninger]

Til § 120

32) I *stk. 1* indsættes efter »kapitel 5« og »§§ 46 og 47«: »i denne lov«, og efter »§ 43, stk. 1, nr. 1-4,« indsættes: »i denne lov,«.

[Tydeliggørelse af henvisninger]

Til § 135

Til § 177

33) Ordet »dets« ændres til: »barnets eller den unges«.
[Opdatering af sprogbrug]

41) Ordene »pensionsforpligtelsen om« ændres til: »pensionsforpligtelsen vedrørende«.
[Sproglig tydeliggørelse]

Til § 143

Til § 212

34) I *stk. 5, 2. pkt.*, indsættes efter »§ 23«: »i denne lov«.
[Tydeliggørelse af henvisning]

42) I *stk. 1* ændres »1. oktober 2023« til: »1. januar 2024«.
[Ændring af ikrafttrædelsestidspunkt]

Til § 144

35) Overskriften »Klage og domstolsprøvelse« før paragraffen udgår.
[Rettelse af fejl]

43) I *stk. 2* ændres »1. oktober 2023« til: »1. januar 2024«, og »1. januar 2024« ændres til: »1. april 2024«.
[Konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 42]

Af et *mindretal* (DD, LA, DF og ALT):

Til § 145

44) I *stk. 3* ændres »1. september 2023« til: »1. december 2023«, »1. oktober 2023« ændres til: »1. januar 2024«, og »28. september 2023« ændres til: »28. december 2023«.
[Konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 42]

36) Efter *stk. 3* indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 01.* Afslag på en anmodning om en børnefaglig undersøgelse efter § 20, *stk. 2, 2. pkt.*, kan af barnet eller den unge indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.«
[Udvidelse af reglerne om klage som følge af ændringsforslag nr. 4]

45) *Stk. 4* affattes således:

»*Stk. 4.* § 195, *stk. 3* og *stk. 4, nr. 4*, og § 211 træder i kraft den 1. juli 2023.«
[Fastsættelse af særskilt ikrafttrædelsestidspunkt]

Til § 213

37) Efter *stk. 3* indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 02.* Afslag på en anmodning om en barnets plan efter § 91, *stk. 1, 3. pkt.*, kan af barnet eller den unge indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.«
[Udvidelse af reglerne om klage som følge af ændringsforslag nr. 26]

46) I *stk. 1* ændres »1. oktober 2023« til: »1. januar 2024«, og »30. september 2023« ændres til: »31. december 2023«.
[Konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 42]

47) I *stk. 6* ændres »1. april 2024« til: »1. juli 2024«.
[Konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 42]

38) Efter *stk. 3* indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 03.* Afslag på en anmodning, jf. § 95, *stk. 7*, om ændring af kommunalbestyrelsens beslutning om den fremadrettede tilrettelæggelse af opfølgningen efter § 95, *stk. 3*, kan af barnet eller den unge indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.«
[Udvidelse af reglerne om klage som følge af ændringsforslag nr. 28]

48) *Stk. 7* udgår.

[Konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 42]

49) *Stk. 8* udgår.

[Konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 45]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Efter den foreslåede § 6, *stk. 1*, i barnets lov har et barn eller en ung på ethvert tidspunkt af behandlingen af en sag efter barnets lov ret til at lade sig bistå af andre, og kommunalbestyrelsen har pligt til at oplyse barnet eller den unge herom. Det fremgår af lovforslagets § 6, *stk. 2, 2. pkt.*, at myndigheden endvidere kan træffe afgørelse om at tilsidesætte barnets eller den unges valg af bisidder, hvis der er bestemte grunde til at antage, at bisidderen vil varetage andre interesser end barnets eller den unges.

Med ændringsforslaget foreslås det at fastsætte, at dette særlig gælder, hvor den bisidder, barnet eller den unge har peget på, samtidig er i et ansættelsesforhold hos eller har driftsoverenskomst med kommunen.

Bestemmelsen vil skulle sikre, at myndigheden, der behandler eller træffer afgørelser i en sag, er særlig opmærk-

Af *social- og boligministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af NB):

Til § 151

39) I *stk. 6, 1. pkt.*, ændres »§ 46« til: »§§ 46 eller 47«.
[Rettelse af fejl]

Til § 153

40) I *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 101«: »i denne lov«.
[Tydeliggørelse af henvisning]

som på, om barnets eller den unges bisidder varetager andre interesser end barnets eller den unges, når der er tale om en bisidder, der også er i et ansættelsesforhold hos eller har driftsoverenskomst med samme kommune.

Bestemmelsen vil f.eks. kunne omfatte barnets eller den unges faste kontaktperson eller en ansat på anbringelsesstedet, som barnet eller den unge har ønsket som bisidder.

De økonomiske konsekvenser af forslaget skal forhandles med kommunerne.

Det foreslås, at ændringsforslaget finansieres af bevillingen afsat på FL 2022 på § 15.11.79.10 Reserven til initiativer ifm. aftale om Børnene Først, eller via kommende reserveforhandlinger.

Til nr. 2

Efter den foreslåede § 15, stk. 2, i barnets lov skal kommunalbestyrelsen udarbejde et beredskab til forebyggelse, tidlig opsporing og behandling af sager om overgreb mod børn og unge.

Ændringsforslaget stilles for at sikre sproglig tydeliggørelse af indholdet af bestemmelsen. Med ændringsforslaget vil kommunalbestyrelsens forpligtelse til at udarbejde et beredskab til forebyggelse og tidlig opsporing af overgreb mod børn og unge og behandling af sager om sådanne overgreb fortsat gælde uændret i overensstemmelse med gældende ret.

Til nr. 3

Efter den foreslåede § 17, stk. 1, i barnets lov skal kommunalbestyrelsen samarbejde med frivillige sociale organisationer og foreninger på børne- og ungeområdet. Rammerne for samarbejdet fastlægges af den enkelte kommunalbestyrelse.

Ved en fejl er der i lovforslagets § 17, stk. 1, indsat en henvisning til stk. 1. Ændringsforslaget stilles for at rette henvisningen til 1. pkt. i bestemmelsen.

Til nr. 4

Efter den foreslåede bestemmelse i § 20, stk. 1, i barnets lov er kommunalbestyrelsen i visse tilfælde forpligtet til at træffe afgørelse om en børnefaglig undersøgelse. Det gælder bl.a. i sager, hvor der er grund til at antage, at der er tale om en alvorlig eller kompleks sag, herunder i sager, hvor der er grund til at antage, at et barn eller en ung skal anbringes uden for hjemmet med eller uden samtykke, og i sager hvor et barn eller en ung har været udsat for overgreb eller ved mistanke herom. Efter den foreslåede bestemmelse i § 20, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen endvidere iværksætte en børnefaglig undersøgelse, når kommunalbestyrelsen vurderer, at det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges støttebehov. En børnefaglig undersøgelse skal, jf. den foreslåede § 22 i barnets lov, afdække udfordringer og ressourcer hos barnet eller den unge, familien og netværket. Efter bestemmelsen vil en kommunes beslutning om, at der ikke er behov for en børnefaglig undersøgelse, ikke kunne påklages, i det omfang kommunen vælger at gennemføre en afdækning.

Med ændringsforslaget foreslås en tydeliggørelse i lovbestemmelsen af gældende ret, hvorefter et barn, en ung eller forældremyndighedsindehaver altid vil kunne anmode kommunalbestyrelsen om, at der gennemføres en børnefaglig undersøgelse af barnets eller den unges og familiens behov for hjælp og støtte.

Bestemmelsen vil indebære en tydeliggørelse af gældende ret, hvorefter kommunalbestyrelsen vil skulle foretage en vurdering af, om der er behov for en børnefaglig undersøgelse, hvis et barn, en ung eller forældremyndighedsindehaver anmoder om en sådan. Vurderer kommunalbestyrelsen, at der ikke skal gennemføres en børnefaglig undersøgelse, vil kommunalbestyrelsen skulle træffe afgørelse herom, og afgørelsen vil kunne påklages af barnet eller den unge, jf. den foreslåede ændring af § 145. Afgørelsen vil ligeledes kunne påklages af forældremyndighedsindehaver efter de almindelige regler herom i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Adgangen med ændringsforslaget vil betyde, at retten til at klage over et afslag på en børnefaglig undersøgelse vil gælde, selv om kommunalbestyrelsen vurderer, at en afdækning efter den foreslåede § 19 i barnets lov vil være tilstrækkelig til at oplyse sagen. Dette vil indebære en udvidelse af gældende ret og adgangen til at klage i forhold til den foreslåede bestemmelse i § 20 i barnets lov. Efter den foreslåede bestemmelse i § 20 i barnets lov vil kommunens beslutning om, at der ikke er behov for en børnefaglig undersøgelse, ikke kunne påklages, i det omfang kommunen vælger at gennemføre en afdækning. Ankestyrelsen vil skulle behandle klagen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

I forhold til børn og unges adgang til at indbringe afgørelsen for Ankestyrelsen henvises i øvrigt til bemærkningerne til det foreslåede § 145, stk. 01.

De økonomiske konsekvenser af forslaget vil skulle forhandles med KL.

Til nr. 5-7

Efter det foreslåede § 41, stk. 1, i barnets lov vil børn og unge, der er fyldt 12 år, have ret til at opsøge og modtage psykologbehandling som følge af forældres misbrugsproblemer i regi af civilsamfundsorganisationer uden forældremyndighedsindehaverens samtykke. Det vil efter det foreslåede stk. 2 være en betingelse for behandling uden samtykke efter det foreslåede stk. 1, at behandlingen ydes af en autoriseret psykolog.

Det foreslås med ændringsforslag nr. 6, at kravet i det foreslåede § 41, stk. 1, om, at behandlingen skal varetages af en autoriseret psykolog ændres, sådan at behandlingen vil kunne varetages af psykologer, og psykoterapeuter. Det vil med forslaget være op til den enkelte civilsamfundsorganisation at vurdere, at den enkelte psykolog eller psykoterapeut har den fornødne viden og indsigt til at kunne varetage behandlingen for organisationens målgruppe. Forslaget vil herunder indebære, at kravet om, at behandlingen skal foretages af en autoriseret psykolog, fjernes, jf. ændringsforslag nr. 3.

Det foreslås videre med ændringsforslag nr. 6, at adgangen til at tilbyde behandling til børn og unge, der er fyldt 12

år, udvides til også at omfatte børn og unge, der opsøger sådan behandling hos civilsamfundsorganisationer som følge af forældrenes psykiske sygdom, overgreb mod barnet eller den unge eller konflikter mellem forældrene i forbindelse med samlivsophævelse, eller fordi barnet eller den unge har oplevet fysisk eller psykisk vold i nære relationer.

Udvidelsen vil indebære, at civilsamfundsorganisationer inden for de nævnte områder, herunder også patient- eller pårørendeorganisationer, vil kunne tilbyde behandling til børn og unge, der er fyldt 12 år, uden at der forud for igangsættelsen af behandlingen vil skulle indhentes samtykke fra forældremyndighedsindehaveren.

Det foreslås videre med ændringsforslag nr. 4, at overskriften til § 41 ændres som konsekvens af ændringsforslag nr. 5.

Endvidere foreslås det med ændringsforslag nr. 7, at det foreslåede § 41, stk. 2, affattes således, at det fastsættes, at den enkelte civilsamfundsorganisation skal påse, sikre og dokumentere, at de faggrupper, der udfører behandling efter stk. 1 af børn og unge, har de fornødne faglige kompetencer, uddannelse og indsigt til at kunne varetage behandlingen af civilsamfundsorganisationens målgruppe.

Ændringen indebærer, at den enkelte civilsamfundsorganisation vil have ansvaret for at påse, sikre og dokumentere, at de relevante faggrupper, dvs. psykologer og psykoterapeuter, har de fornødne faglige kompetencer og den fornødne uddannelse samt den fornødne indsigt til at varetage behandling af børn og unge, der er fyldt 12 år, på en forsvarlig måde, der ikke indebærer yderligere traumatisering. Der fastsættes ikke nærmere krav til karakteren af dokumentationen.

Forslaget skal ses i forlængelse af den foreslåede ændring af § 41, stk. 1, og vil indebære, at den behandling, civilsamfundsorganisationer vil kunne tilbyde børn og unge, der er fyldt 12 år, ikke alene vil kunne varetages af en autoriseret psykolog, men også kan varetages af psykologer uden autorisation og af psykoterapeuter. Dette vil medføre, at der ikke vil være tilsyn med den pågældende behandler, da alene autoriserede psykologer er underlagt et tilsyn af Psykolognævnet.

Til nr. 8

Ved en fejl fremgår det af den foreslåede bestemmelse i § 45, stk. 1, nr. 4, i barnets lov, at bestemmelsen omfatter døgnophold efter § 13, stk. 1, nr. 5 eller 6, i barnets lov. Det er ikke tilfældet, idet begge henvisninger omhandler bestemmelser om anbringelse efter Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse efter reglerne i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Med ændringsforslaget foreslås denne fejl rettet, sådan at der korrekt henvises til § 13, stk. 1, nr. 5 eller 6, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Til nr. 9

Efter den foreslåede bestemmelse i § 46 i lovforslaget kan kommunalbestyrelsen med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om, at barnet eller den unge anbringes uden for hjemmet på et anbringelsessted, når det må anses for at være

af væsentlig betydning af hensyn til barnets eller den unges særlige behov for støtte. Afgørelsen skal angive formålet med anbringelsen og den forventede varighed.

I bestemmelsens stk. 3 er fastsat, at der kun kan træffes afgørelse om anbringelse uden for hjemmet efter gennemførelse af en børnefaglig undersøgelse, jf. § 20 i barnets lov, medmindre særlige forhold taler for det. I sådanne tilfælde kan der træffes afgørelse om foreløbig eller akut anbringelse, sideløbende med at der gennemføres en børnefaglig undersøgelse efter § 20 i barnets lov eller en ungefaglig undersøgelse efter § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Efter den foreslåede § 20 i barnets lov skal der gennemføres en børnefaglig undersøgelse i sager, hvor der er overvejelser om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet. Efter den foreslåede § 22 i barnets lov skal den børnefaglige undersøgelse tilrettelægges ud fra en helhedsbetragtning og afdække udfordringer og ressourcer hos barnet eller den unge, familien og netværket. Iværksætterkommunalbestyrelsen en psykologisk undersøgelse af forældremyndighedsindehaveren, skal undersøgelsen foretages af en autoriseret psykolog.

Med ændringsforslaget foreslås det at fastsætte, at kommunalbestyrelsen altid vil være forpligtet til at foretage en vurdering af forældrenes kompetencer, der vil skulle indgå i den begrundede stillingtagen til, om der er grundlag for at iværksætte en anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet.

Ændringsforslaget indebærer dermed, at en sådan vurdering altid vil skulle indgå som en del af afgørelsesgrundlaget for en afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet efter den foreslåede § 46 i barnets lov om anbringelse med samtykke.

En vurdering af forældrenes kompetencer vil kunne være en psykologisk undersøgelse af forældremyndighedsindehaveren. En sådan undersøgelse vil skulle foretages af en autoriseret psykolog, jf. den foreslåede § 22, stk. 3, i barnets lov.

De økonomiske konsekvenser af forslaget skal forhandles med KL.

Det foreslås, at ændringsforslaget finansieres af bevillingen afsat på FL 2022 på § 15.11.79.10 Reserven til initiativer ifm. aftale om Børnene Først, eller via kommende reserveforhandlinger.

Til nr. 10

Efter lovforslagets § 50, stk. 7, skal kommunalbestyrelsen forud for børne- og ungeudvalgets genbehandling af en anbringelse uden for hjemmet efter stk. 1 overveje, om hensynet til barnets bedste taler for, at der udarbejdes en indstilling om permanent anbringelse efter § 67, stk. 4. Har barnet eller den unge på tidspunktet for genbehandlingen efter stk. 1 været anbragt uden for hjemmet i mindre end 3 år, er kommunalbestyrelsen ikke forpligtet til at overveje en permanent anbringelse efter 1. pkt.

Det foreslås, at det foreslåede § 50, stk. 7, udgår, således at kommunalbestyrelsen ikke bliver forpligtet til at skulle overveje permanent anbringelse. Muligheden for, at kommu-

nalbestyrelsen kan overveje permanent anbringelse, vil dog fortsat være gældende.

Ændringsforslaget vil betyde, at kommunalbestyrelsen ikke bliver forpligtet til af egen drift at overveje at udarbejde en indstilling om permanent anbringelse forud for børne- og ungeudvalgets genbehandling af en anbringelse uden for hjemmet på et givent tidspunkt i sagen.

Ændringsforslaget vil dermed medføre, at en indstilling om en permanent anbringelse kun vil blive overvejet i kommunalbestyrelsen, såfremt kommunalbestyrelsen selv vælger at tage stilling til, om hensynet til barnets bedste taler for, at der bør udarbejdes en indstilling om permanent anbringelse. Det vil dermed være op til kommunalbestyrelsen i den konkrete sag at afgøre, hvorvidt der er grund til, at en indstilling om permanent anbringelse bør overvejes.

De økonomiske konsekvenser af forslaget skal forhandles med KL.

Til nr. 11, 12, 24 og 25

Efter den foreslåede § 47 i lovforslaget kan børne- og ungeudvalget uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet, når der er åbenbar risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af f.eks. utilstrækkelig omsorg for eller behandling af barnet eller den unge, overgreb, som barnet eller den unge har været udsat for, misbrugsproblemer eller andre svære sociale vanskeligheder hos barnet eller den unge. Det er en forudsætning for en sådan afgørelse, at der er begrundet formodning om, at problemerne ikke kan løses under barnets eller den unges fortsatte ophold i hjemmet.

Efter den foreslåede § 49 i lovforslaget kan børne- og ungeudvalget i helt særlige tilfælde uden samtykke fra de kommende forældre træffe afgørelse efter den foreslåede bestemmelse i § 47, stk. 1, i lovforslaget om, at et ufødt barn umiddelbart efter fødslen anbringes uden for hjemmet. En sådan afgørelse kan træffes tidligst 3 måneder inden kvindens terminsdato, når der er åbenbar risiko for, at det ufødte barns sundhed eller udvikling vil lide alvorlig skade i tiden efter fødslen på grund af de kommende forældres manglende evner eller ressourcer til at tilbyde barnet tilstrækkelig omsorg eller behandling. Det er en forudsætning for en sådan afgørelse, at problemerne ikke kan løses inden barnets fødsel eller ved barnets kommende ophold i hjemmet.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 51, stk. 1, i lovforslaget vil kommunalbestyrelsens indstilling til børne- og ungeudvalget om anbringelse uden for hjemmet efter §§ 47 og 49 skulle omfatte en række nærmere fastsatte elementer, herunder den børnefaglige undersøgelse efter § 20 eller undersøgelsen efter § 26 og en beskrivelse af, at betingelserne i §§ 47 og 49 er opfyldt, samt barnets plan eller ungeplanen. Efter den foreslåede bestemmelse i § 51, stk. 2, i lovforslaget skal forældrehandleplanen efter den foreslåede bestemmelse i § 77, stk. 1, i lovforslaget eller begrundelsen efter den foreslåede § 77, stk. 3, i lovforslaget vedlægges indstillingen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 77, stk. 1, i lovforslaget skal kommunalbestyrelsen udarbejde en særskilt plan for støtten til forældrene, når der iværksættes støtte i form af en støtteperson efter den foreslåede § 75 i lovforslaget eller anden støtte efter den foreslåede § 76 i lovforslaget til forældrene under barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet. Efter den foreslåede bestemmelse i § 77, stk. 2, i lovforslaget skal der udarbejdes en forældrehandleplan i forbindelse med en indstilling om anbringelse af et barn eller en ung uden samtykke, uanset om forældrene har afvist støtte under anbringelsen, når der er søskende under 18 år i husstanden og anbringelsen er begrundet i omsorgssvigt eller andre alvorlige sociale forhold hos forældrene. Kommunalebestyrelsen kan efter den foreslåede § 77, stk. 3, i lovforslaget undlade at udarbejde en handleplan efter den foreslåede bestemmelse i § 77, stk. 1, i tilfælde, hvor det er åbenlyst unødvendigt, og skal i så fald begrunde, hvorfor der ikke udarbejdes en plan for støtten til forældrene.

Ændringsforslagene indebærer, at kommunalbestyrelsen altid vil skulle udarbejde en forældrehandleplan, når kommunalbestyrelsen indstiller til børne- og ungeudvalget, at der træffes afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet efter de foreslåede §§ 47 og 49 i lovforslaget om anbringelse uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, eller fra de kommende forældre. Forældrehandleplanen vil dermed skulle udarbejdes, uanset om forældrene eller de kommende forældre ønsker en sådan plan, og uanset om forældremyndighedsindehaveren eller de kommende forældre takker nej til en støtteperson eller forældrene takker nej til anden støtte under anbringelsen. Ændringsforslaget vil dermed indebære, at der skal udarbejdes en forældrehandleplan, uanset om der iværksættes støtte efter §§ 75 og 76 i lovforslaget.

Ændringsforslaget indebærer videre, at kommunalbestyrelsen altid vil skulle vedlægge forældrehandleplanen til indstillingen til børne- og ungeudvalget om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke.

Forældrehandleplanen vil så vidt muligt skulle medvirke til at løse de problemer, som har været årsag til anbringelsen, med henblik på at støtte forældrene eller de kommende forældre i at varetage omsorgen for barnet eller den unge ved en eventuel hjemgivelse eller i at have samvær med barnet eller den unge under anbringelsen.

De økonomiske konsekvenser af forslaget vil skulle forhandles med KL.

Det foreslås, at ændringsforslaget finansieres af bevillingen afsat på FL 2022 på § 15.11.79.10 Reserven til initiativer ifm. aftale om Børnene Først, eller via kommende reserveforhandlinger.

Til nr. 13, 19, 21-22, 27, 31, 32, 34 og 40

I en række bestemmelser i forslaget til barnets lov er der både henvisninger til andre konkrete bestemmelser i lovforslaget og til bestemmelser i andre love, herunder særlig lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Ændringsforslagene stilles for at sikre tydelighed om, hvilken lov de konkrete paragrafhenvisninger vedrører.

Til nr. 14

Efter den foreslåede § 52, stk. 5, i barnets lov skal kommunalbestyrelsen, når et anbringelsessted er beliggende i en anden kommune end den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelsen, forud for anbringelsen informere den kommune hvor anbringelsesstedet er beliggende, om anbringelsen af barnet eller den unge.

Ændringsforslaget stilles for at rette en fejl i sprogbrugen i bestemmelsen, idet ordet informere foreslås erstattet med orientere i overensstemmelse med sprogbrugen i barnets lov. Hvis et anbringelsessted er beliggende i en anden kommune, vil kommunalbestyrelsen i den anbringende kommune således forud for en anbringelse være forpligtet til at orientere den kommune, hvor anbringelsesstedet er beliggende.

Til nr. 15

Efter den foreslåede bestemmelse i § 53, stk. 1, i lovforslaget skal kommunalbestyrelsen så vidt muligt inden en anbringelse hjælpe barnet eller den unge med at finde en person i barnets eller den unges familie eller netværk, som kan udpeges til at være dennes støtteperson under anbringelsen. Hvis barnet eller den unge er anbragt på et børne- og ungehjem m.v., jf. lovforslagets § 43, stk. 1, nr. 5-7, kan støttepersonen dog, jf. den foreslåede § 54, stk. 1, i lovforslaget, erstattes af en venskabsfamilie.

Med ændringsforslaget foreslås det at tydeliggøre, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til at afsøge mulighederne for at hjælpe barnet eller den unge med at finde en person i barnets eller den unges familie eller netværk, der kan være støtteperson for barnet eller den unge under anbringelsen. Bestemmelsen vil indebære, at mulighederne for at finde en støtteperson må afsøges meget bredt i barnets eller den unges familie eller netværk.

Bestemmelsen vil ikke indebære, at barnet eller den unge vil være forpligtet til at modtage en støtteperson, men at kommunalbestyrelsen vil være forpligtet til at kontakte den eller de personer, barnet eller den unge har peget på som mulige støttepersoner, for at afklare, om en af disse personer ønsker at være støtteperson for barnet eller den unge.

At være støtteperson vil være en frivillig opgave, og kommunalbestyrelsen vil derfor ikke kunne pålægge den person, barnet eller den unge har peget på, at påtage sig opgaven som støtteperson.

Ændringsforslaget vil ikke indebære, at kommunalbestyrelsen løbende vil skulle tale med barnet eller den unge, om der er andre personer i familien eller netværket, som barnet eller den unge kunne tænke sig, skulle være deres støtteperson, indtil det lykkes at finde en sådan.

De økonomiske konsekvenser af forslaget skal forhandles med KL.

Til nr. 16

Efter den foreslåede bestemmelse i § 53, stk. 1, i lovforslaget skal kommunalbestyrelsen så vidt muligt inden en anbringelse hjælpe barnet eller den unge med at finde en person i barnets eller den unges familie eller netværk, som kan udpeges til at være dennes støtteperson under anbringelsen. Hvis barnet eller den unge er anbragt på et børne- og

ungehjem, jf. lovforslagets § 43, stk. 1, nr. 5-7, kan støttepersonen dog, jf. den foreslåede § 54, stk. 1, i lovforslaget, erstattes af en venskabsfamilie. Kommunalbestyrelsen kan efter den foreslåede bestemmelse i § 53, stk. 2, i lovforslaget i samarbejde med en civilsamfundsorganisation hjælpe barnet eller den unge med at finde en støtteperson uden for barnets eller den unges familie eller netværk.

Med ændringsforslaget foreslås det, at kommunalbestyrelsen forpligtes til at samarbejde med civilsamfundsorganisationer om at finde en støtteperson, når det ikke efter den foreslåede bestemmelse i § 53, stk. 1, er muligt at finde en støtteperson i barnets eller den unges familie eller netværk.

Bestemmelsen vil indebære, at kommunalbestyrelsen skal indgå i et samarbejde med en civilsamfundsorganisation om at finde en egnet frivillig person, som barnet eller den unge vil være indforstået med udpeges til at være støtteperson under anbringelsen.

Bestemmelsen vil ikke indebære, at barnet eller den unge vil være forpligtet til at takke ja til en støtteperson.

At være støtteperson vil være en frivillig opgave, og kommunalbestyrelsen vil derfor ikke kunne pålægge den person, som civilsamfundsorganisationen har fundet, og som barnet eller den unge har accepteret, at påtage sig opgaven som støtteperson, ligesom den frivillige vil kunne træde ud af opgaven, hvis vedkommende ikke længere kan eller vil påtage sig opgaven.

De økonomiske konsekvenser af forslaget skal forhandles med KL.

Det foreslås, at ændringsforslaget finansieres af bevillingen afsat på FL 2022 på § 15.11.79.10 Reserven til initiativer ifm. aftale om Børnene Først, eller via kommende reserveforhandlinger.

Til nr. 17

Efter den foreslåede § 54 i barnets lov skal kommunalbestyrelsen så vidt muligt inden en anbringelse på et børne- og ungehjem, jf. § 43, stk. 1, nr. 5-7, hjælpe barnet eller den unge med at finde en støtteperson efter § 53 eller en familie i barnets eller den unges familie eller netværk, som kan udpeges til at være dennes venskabsfamilie under anbringelsen.

Ændringsforslaget stilles for at rette en fejl, idet den rette betegnelse efter den foreslåede bestemmelse i § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov er »børne- og ungehjem«.

Med ændringsforslaget sikres således overensstemmelse med sprogbrugen i den foreslåede § 43. Tilføjelsen af »m.v.« vil indebære, at der samtidig tages højde for, at henvisningen omfatter de foreslåede § 43, stk. 1, nr. 5-7, og dermed ud over børne- og ungehjem også omfatter anbringelsestyperne egne værelser, kollegier og kollegielignende børne- og ungehjem samt pladser på efterskoler, frie fagskoler og frie grundskoler med kostafdeling.

Til nr. 18

Efter lovforslagets § 54, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen så vidt muligt inden en anbringelse på et børne- og ungehjem, jf. § 43, stk. 1, nr. 5-7, hjælpe barnet eller den unge med at finde en støtteperson efter lovforslagets § 53 eller

en familie i barnets eller den unges familie eller netværk, som kan udpeges til at være dennes venskabsfamilie under anbringelsen.

Det fremgår af lovforslagets § 54, stk. 2, at er det ikke muligt forud for anbringelsen at finde en familie efter det foreslåede stk. 1, kan kommunalbestyrelsen i samarbejde med en civilsamfundsorganisation hjælpe barnet eller den unge med at finde en familie uden for barnets eller den unges familie eller netværk, som kan udpeges til at være dennes venskabsfamilie under anbringelsen.

Det foreslås, at det foreslåede § 54, stk. 2, ændres sådan, at kommunalbestyrelsen ikke kan, men derimod skal samarbejde med civilsamfundsorganisationer for at finde en venskabsfamilie til et barn og ung anbragt på et børne- og ungehjem jf. lovforslagets § 43, stk. 5-7.

Ændringsforslaget vil betyde, at i de tilfælde, hvor det ikke er muligt forud for anbringelsen af et barn på et børne- og ungehjem, jf. lovforslagets § 43, stk. 5-7, at finde en støtteperson eller en familie i barnets eller den unges netværk, som kan udpeges til at være dennes venskabsfamilie, skal kommunalbestyrelsen i samarbejde med en civilsamfundsorganisation hjælpe barnet eller den unge med at finde en familie uden for barnets eller den unges familie eller netværk, som kan udpeges til at være dennes venskabsfamilie under anbringelsen.

Ændringsforslaget vil dermed medføre, at kommunalbestyrelsen vil have pligt til at samarbejde med en civilsamfundsorganisation med henblik på at finde en venskabsfamilie, hvis det ikke er muligt, at finde en støtteperson eller en venskabsfamilie i barnets familie eller netværk. Det vil være op til kommunalbestyrelsen i den konkrete sag at afgøre, hvilke civilsamfundsorganisationer der vil være relevante at samarbejde med i forbindelse med at finde en venskabsfamilie til et konkret barn eller en ung.

De økonomiske konsekvenser af forslaget skal forhandles med kommunerne.

Til nr. 20

Ændringsforslaget stilles, for at der sikres sammenhæng mellem den foreslåede § 67 i barnets lov om børne- og ungeudvalgets adgang til at træffe afgørelse om permanente anbringelser i visse tilfælde og den foreslåede § 50, stk. 7, i barnets lov om, at kommunalbestyrelsen forud for børne- og ungeudvalgets genbehandling af en anbringelse uden for hjemmet uden samtykke skal overveje, om hensynet til barnets bedste taler for, at der udarbejdes en indstilling om permanent anbringelse.

Efter den foreslåede § 50, stk. 7, i barnets lov vil kommunen ikke være forpligtet til at overveje en permanent anbringelse, hvis barnet eller den unge på tidspunktet for genbehandling af en anbringelse uden for hjemmet uden samtykke har været anbragt i mindre end 3 år.

Med ændringsforslaget sikres i overensstemmelse med aftalen om »Børnene Først«, at der vil kunne udarbejdes en indstilling om permanent anbringelse, når barnet eller den unge har været anbragt i mindre end 3 år, hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at hensynet til barnets bedste taler herfor.

Til nr. 23

Efter den foreslåede bestemmelse i § 77, stk. 1, i lovforslaget skal kommunalbestyrelsen udarbejde en særskilt plan for støtten til forældrene, når der iværksættes støtte i form af en støtteperson eller anden støtte til forældrene under barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet. Efter den foreslåede bestemmelse i § 77, stk. 2, i lovforslaget skal der udarbejdes en forældrehandleplan i forbindelse med en indstilling om anbringelse af et barn eller en ung uden samtykke, uanset om forældrene har afvist støtte under anbringelsen, når der er søskende under 18 år i husstanden, og når anbringelsen er begrundet i omsorgssvigt eller andre alvorlige sociale forhold hos forældrene. Kommunalbestyrelsen kan efter det foreslåede § 77, stk. 3, i lovforslaget undlade at udarbejde en handleplan efter den foreslåede bestemmelse i § 77, stk. 1, i tilfælde, hvor det er åbenlyst unødvendigt, og skal i så fald begrunde, hvorfor der ikke udarbejdes en plan for støtten til forældrene.

Ændringsforslaget indebærer, at kommunalbestyrelsen altid vil skulle udarbejde en forældrehandleplan, når kommunalbestyrelsen på baggrund af en begrundet stillingtagen, jf. det foreslåede § 22, stk. 5, i lovforslaget, træffer afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet efter den foreslåede § 46 i lovforslaget om anbringelse med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år.

Ændringsforslaget indebærer dermed, at der skal udarbejdes en forældrehandleplan, uanset om der iværksættes støtte efter § 75 eller § 76 i lovforslaget.

Forældrehandleplanen vil så vidt muligt skulle medvirke til at løse de problemer, som har været årsag til anbringelsen, med henblik på at støtte forældrene i at varetage omsorgen for barnet eller den unge ved en eventuel hjemgivelse eller i at have samvær med barnet eller den unge under anbringelsen.

De økonomiske konsekvenser af forslaget vil skulle forhandles med KL.

Det foreslås, at ændringsforslaget finansieres af bevillingen afsat på FL 2022 på § 15.11.79.10 Reserven til initiativer ifm. aftale om Børnene Først eller via kommende reserveforhandlinger.

Til nr. 26

Efter den foreslåede bestemmelse i § 91 i lovforslaget skal kommunalbestyrelsen, når der træffes afgørelse om indsats efter § 32, stk. 1, i lovforslaget, tage stilling til, om der skal udarbejdes en barnets plan, jf. dog lovforslagets § 108 om ungeplan. Planen skal i givet fald foreligge, senest 3 måneder efter at der er truffet afgørelse om en indsats.

Med ændringsforslaget foreslås, at der fastsættes udtrykkelige regler om, at et barn, en ung eller forældremyndighedsindehaver altid vil kunne anmode kommunalbestyrelsen om, at der udarbejdes en barnets plan, når der træffes afgørelse om en støttende indsats efter lovforslagets § 32, stk. 1.

Bestemmelsen vil indebære, at hvis et barn, en ung eller forældremyndighedsindehaver i forbindelse med en afgørelse om en støttende indsats anmoder kommunalbestyrelsen om, at der udarbejdes en barnets plan for et barn eller en

ung under 15 år, vil kommunalbestyrelsen skulle foretage en vurdering af, om der er behov for en barnets plan.

Vurderer kommunalbestyrelsen, at der ikke skal udarbejdes en barnets plan, vil kommunalbestyrelsen skulle træffe afgørelse herom, og afgørelsen om afslag på barnets plan vil kunne påklages af barnet eller den unge, jf. den foreslåede ændring af § 145 i lovforslaget. Afgørelsen vil ligeledes kunne påklages af forældremyndighedsindehaver efter de almindelige regler herom. Ankestyrelsen vil i sådanne tilfælde skulle behandle klagen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

I forhold til børns og unges adgang til at indbringe afgørelsen for Ankestyrelsen henvises i øvrigt til bemærkningerne til det foreslåede § 145, stk. 02.

De økonomiske konsekvenser af forslaget vil skulle forhandles med KL.

Til nr. 28

Efter det foreslåede § 95, stk. 3, i forslaget til barnets lov skal kommunalbestyrelsen i forbindelse med den første opfølgning træffe beslutning om den fremadrettede tilrettelæggelse af opfølgningen. Kommunalbestyrelsens beslutning skal afspejle forholdene i den konkrete sag, og barnets eller den unges ønsker og behov skal inddrages. Kommunalbestyrelsen skal begrunde sin beslutning over for barnet eller den unge og forældrene. Det følger af det foreslåede stk. 3, at kommunalbestyrelsen i forbindelse med den første opfølgning vil skulle træffe beslutning om den fremadrettede tilrettelæggelse af opfølgningen på barnets trivsel og udvikling, når der er iværksat en indsats efter de foreslåede bestemmelser i §§ 32, 46, 47, 114-116 og 120 eller §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Med ændringsforslaget foreslås, at der indføres en udtrykkelig ret for barnet, den unge og forældremyndighedsindehaver til at anmode kommunalbestyrelsen om at ændre den fremadrettede tilrettelæggelse af den fremadrettede opfølgning, som kommunalbestyrelsen træffer beslutning om efter det foreslåede stk. 3.

Bestemmelsen vil indebære, at hvis et barn, en ung eller forældremyndighedsindehaver anmoder om at ændre den beslutning, som kommunalbestyrelsen har truffet, for så vidt angår tilrettelæggelsen af den fremadrettede opfølgning, vil kommunalbestyrelsen skulle foretage en vurdering af, om der er behov for at ændre denne beslutning.

Vurderer kommunalbestyrelsen, at anmodningen ikke giver anledning til at ændre i tilrettelæggelsen af opfølgningen, vil kommunalbestyrelsen skulle træffe afgørelse herom, og afgørelsen vil kunne påklages af barnet, den unge eller forældremyndighedsindehaver, jf. den foreslåede ændring af § 145 i forslaget til barnets lov. Ankestyrelsen vil skulle behandle klagen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

I forhold til børns og unges adgang til at indbringe afgørelsen for Ankestyrelsen henvises i øvrigt til bemærkningerne til det foreslåede § 145, stk. 03.

De økonomiske konsekvenser af forslaget vil skulle forhandles med KL.

Til nr. 29

Det fremgår af lovforslagets § 100, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om hjemgivelse og om hjemgivelsesperiodens længde, jf. lovforslagets § 100, stk. 3, forud for hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet efter lovforslagets §§ 46 eller 47. I særlige tilfælde kan kommunalbestyrelsen beslutte, at der ikke skal være en hjemgivelsesperiode. I vurderingen af, om et barn eller en ung skal hjemgives, skal indgå, om hjemgivelsen vil være til barnets eller den unges bedste.

Det følger af lovforslagets § 101, at barnets plejefamilie, støtteperson eller venskabsfamilie kan anmode Ankestyrelsen om en vurdering af kommunalbestyrelsens afgørelse efter § 100, stk. 1, om hjemgivelse af et barn under 10 år.

Med ændringsforslaget foreslås det, at lovforslagets § 101 udgår.

Dette vil medføre, at barnets plejefamilie, støtteperson eller venskabsfamilie ikke vil kunne anmode Ankestyrelsen om en vurdering af kommunalbestyrelsens afgørelse efter det foreslåede § 100, stk. 1, om hjemgivelse af et barn under 10 år.

Med lovforslagets § 145 foreslås aldersgrænsen for selvstændig partstatus for børn at blive sat ned til 10 år mod 12 år i dag. Det vil betyde, at børn fra 10 år og opefter selvstændigt vil kunne udøve partsbeføjelser, dvs. at de bl.a. vil få mulighed for selv at klage til Ankestyrelsen over en afgørelse om eksempelvis hjemgivelse. Børn under 10 år vil derimod ikke få selvstændig mulighed for at udøve partsbeføjelser.

Ændringsforslaget vil således betyde, at den særlige ordning, der foreslås i § 101 i lovforslaget, ikke vil blive indført. Det vil sige, at plejeforældre, en støtteperson eller venskabsfamilie til børn under 10 år ikke vil få ret til på barnets vegne at bede Ankestyrelsen om en uvildig vurdering i form af en second opinion af en afgørelse om hjemgivelse. Børn fra 10 år og opefter vil, jf. ovenfor, fortsat efter den foreslåede § 145 kunne indbringe en afgørelse om hjemgivelse efter det foreslåede § 100, stk. 1, for Ankestyrelsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Hvis ændringsforslaget vedtages, vil der blive stillet de nødvendige konsekvensændringsforslag til 3. behandling af lovforslaget.

De økonomiske konsekvenser af forslaget skal forhandles med KL.

Til nr. 30

Efter lovforslagets § 102, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen i tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaver anmoder om at få hjemgivet et barn eller en ung, der er anbragt med samtykke efter § 46, tage stilling til spørgsmålet om hjemgivelse, senest 7 dage efter at anmodningen fremsættes. Tilsvarende gælder, såfremt en ung, som er fyldt 15 år og er anbragt med samtykke efter § 46, anmoder om at blive hjemgivet.

Det foreslås, at det foreslåede § 102, stk. 1, 2. pkt., ændres sådan, at forpligtelsen gælder, fra et barn er fyldt 10 år.

Ændringsforslaget vil betyde, at kommunalbestyrelsens forpligtelse til at tage stilling til et spørgsmål om hjemgivel-

se, senest 7 dage efter at anmodningen fremsættes, også vil gælde anmodninger om hjemgivelse fra børn i aldersgruppen 10-14 år, frem for kun at gælde unge i aldersgruppen 15-17 år, som det fremgår af lovforslaget.

Ændringsforslaget vil dermed medføre, at kommunerne forpligtes til at tage stilling til et spørgsmål om hjemgivelse fra en større andel af anbragte børn, end lovforslaget tilskriver.

De økonomiske konsekvenser af forslaget skal forhandles med KL.

Til nr. 33

Der er tale om en sproglig præcisering.

Til nr. 35

Ændringsforslaget stilles for at rette en fejl, idet der fremgår to paragrafoverskrifter til den foreslåede § 144 i barnets lov. Da § 144 kun vedrører klage til Ankestyrelsen, foreslås overskriften om klage og domstolsprøvelse at udgå.

Til nr. 36

Den foreslåede § 145 i barnets lov omhandler særregler i forhold til klage over afgørelser. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at børn og unge, der er fyldt 10 år, kan indbringe afgørelser efter nærmere angivne bestemmelser for Ankestyrelsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det gælder bl.a. afgørelser om støttende indsatser efter den foreslåede § 32, børne- og ungepålæg efter den foreslåede § 39 og afgørelser om samvær og kontakt efter de foreslåede bestemmelser i § 104, stk. 2-4, i barnets lov. Det fremgår videre af bestemmelsens stk. 2, at visse afgørelser, der angår en forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, kan indbringes for Ankestyrelsen af denne forælder. Endelig fremgår det af bestemmelsens stk. 3, at afgørelser i sager om bisidder til børn og unge efter lovforslagets § 6 om barnets eller den unges ret til at lade sig bistå af andre, kan indbringes af barnet eller den unge for Ankestyrelsen uanset barnets eller den unges alder. Bestemmelsen i stk. 3, adskiller sig derved fra den foreslåede § 3 i loven, der fastsætter, i hvilke tilfælde barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, selv kan udøve partsbeføjelser.

Med ændringsforslaget foreslås det at give børn og unge, uanset barnets eller den unges alder, adgang til at indbringe en afgørelse om afslag på en børnefaglig undersøgelse for Ankestyrelsen, selv om kommunen vælger at iværksætte en afdækning af barnets, den unges og familiens behov for støtte.

Bestemmelsen indebærer en udvidelse af, hvilke afgørelser et barn eller en ung vil kunne klage over til Ankestyrelsen, og forslaget må derfor forventes at indebære merudgifter for det offentlige.

De økonomiske konsekvenser af forslaget vil skulle forhandles med KL.

Til nr. 37

Den foreslåede § 145 i barnets lov omhandler særregler i forhold til klage over afgørelser. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at børn og unge, der er fyldt 10 år, kan indbringe afgørelser efter nærmere angivne bestemmelser for Ankestyrelsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det gælder bl.a. afgørelser om støttende indsatser efter den foreslåede § 32, børne- og ungepålæg efter den foreslåede § 39 og afgørelser om samvær og kontakt efter de foreslåede bestemmelser i § 104, stk. 2-4, i forslaget til barnets lov. Det fremgår videre af bestemmelsens stk. 2, at visse afgørelser, der angår en forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, kan indbringes for Ankestyrelsen af denne forælder. Endelig fremgår det af bestemmelsens stk. 3, at afgørelser i sager om bisidder til børn og unge efter lovforslagets § 6 om barnets eller den unges ret til at lade sig bistå af andre kan indbringes af barnet eller den unge for Ankestyrelsen uanset barnets eller den unges alder. Bestemmelsen i stk. 3 adskiller sig derved fra den foreslåede § 3 i loven, der fastsætter, i hvilket tilfælde barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, selv kan udøve partsbeføjelser.

relsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det gælder bl.a. afgørelser om støttende indsatser efter den foreslåede § 32, børne- og ungepålæg efter den foreslåede § 39 og afgørelser om samvær og kontakt efter de foreslåede bestemmelser i § 104, stk. 2-4, i barnets lov. Det fremgår videre af bestemmelsens stk. 2, at visse afgørelser, der angår en forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, kan indbringes for Ankestyrelsen af denne forælder. Endelig fremgår det af bestemmelsens stk. 3, at afgørelser i sager om bisidder til børn og unge efter lovforslagets § 6 om barnets eller den unges ret til at lade sig bistå af andre, kan indbringes af barnet eller den unge for Ankestyrelsen uanset barnets eller den unges alder. Bestemmelsen i stk. 3 adskiller sig derved fra den foreslåede § 3 i loven, der fastsætter, i hvilket tilfælde barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, selv kan udøve partsbeføjelser.

Med ændringsforslaget foreslås det at give børn og unge uanset barnets eller den unges alder adgang til at indbringe en afgørelse om afslag på en børnefaglig undersøgelse for Ankestyrelsen.

Bestemmelsen vil indebære en udvidelse af, hvilke afgørelser et barn eller en ung vil kunne klage over til Ankestyrelsen, og forslaget må derfor forventes at indebære merudgifter for det offentlige.

De økonomiske konsekvenser af forslaget vil skulle forhandles med KL.

Til nr. 38

Den foreslåede § 145 i forslaget til barnets lov omhandler særregler i forhold til klage over afgørelser. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at børn og unge, der er fyldt 10 år, kan indbringe afgørelser efter nærmere angivne bestemmelser for Ankestyrelsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det gælder bl.a. afgørelser om støttende indsatser efter den foreslåede § 32, børne- og ungepålæg efter den foreslåede § 39 og afgørelser om samvær og kontakt efter de foreslåede bestemmelser i § 104, stk. 2-4, i forslaget til barnets lov. Det fremgår videre af bestemmelsens stk. 2, at visse afgørelser, der angår en forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, kan indbringes for Ankestyrelsen af denne forælder. Endelig fremgår det af bestemmelsens stk. 3, at afgørelser i sager om bisidder til børn og unge efter lovforslagets § 6 om barnets eller den unges ret til at lade sig bistå af andre kan indbringes af barnet eller den unge for Ankestyrelsen uanset barnets eller den unges alder. Bestemmelsen i stk. 3 adskiller sig derved fra den foreslåede § 3 i loven, der fastsætter, i hvilket tilfælde barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, selv kan udøve partsbeføjelser.

Med ændringsforslaget foreslås det at give børn og unge, uanset barnets eller den unges alder, adgang til at indbringe en afgørelse om afslag på en anmodning om at ændre kommunalbestyrelsens beslutning om den fremadrettede tilrettelæggelse af opfølgningen efter § 95, stk. 3, for Ankestyrelsen.

Bestemmelsen vil indebære en udvidelse af, hvilke afgørelser et barn eller en ung vil kunne klage over til Ankestyrelsen.

relsen, og forslaget må derfor forventes at indebære merudgifter for det offentlige.

De økonomiske konsekvenser af forslaget vil skulle forhandles med KL.

Til nr. 39

Ved en fejl fremgår det ikke af den foreslåede bestemmelse i § 151, stk. 6, i barnets lov, at Ankestyrelsens kompetence til at træffe foreløbig afgørelse af egen drift er begrænset både i forhold til anbringelse med (lovforslagets § 46) og anbringelse uden (lovforslagets § 47) samtykke, når afgørelsen vedrører et barn eller en ung i et forbedringsforløb efter §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Med ændringsforslaget foreslås denne fejl rettet, sådan at der i det foreslåede § 151, stk. 6, henvises både til § 46 og § 47.

Til nr. 41

Efter den foreslåede § 177 i barnets lov fastsætter social- og boligministeren nærmere regler om overtagelse af aktiver og passiver, rettigheder og pligter og ansatte i tilbud, som efter reglerne i den foreslåede § 176 om kommunalbestyrelsens overtagelse af regionale tilbud, herunder regler om fordelingen mellem regionen og beliggenhedskommunen af pensionsforpligtelsen om tjenestemænd og andre ansatte.

Ændringsforslaget stilles for at rette en fejl og for at sikre overensstemmelse med gældende ret i § 186, stk. 9, i lov om social service.

Med ændringsforslaget vil det således blive tydeliggjort, at der vil være tale om regler om fordelingen af pensionsforpligtelsen vedrørende tjenestemænd og andre ansatte.

Til nr. 42

Ændringsforslaget stilles for at sikre bedre tid for kommunerne til implementering af barnets lov. Samtidig vil ændringsforslaget sikre, at barnets lov ikke træder i kraft i løbet af et kalenderår med de særlige udfordringer, det vil kunne give i forhold til kommunernes budgetter og regnskabsaflæggelse og i forhold til indberetning af oplysninger til Danmarks Statistik.

Ændringsforslaget indebærer følgende økonomiske konsekvenser for det offentlige: -135,4 mio. kr. i 2023, 41,4 mio. kr. i 2024, -30,4 mio. kr. i 2025, -8,8 mio. kr. i 2026 og 3,9 mio. kr. i 2027. De økonomiske konsekvenser af ændringsforslaget skal forhandles med kommunerne.

Til nr. 43

Ændringsforslaget er en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring i nr. 42 af lovforslagets § 212, stk. 1, om ikrafttrædelsestidspunktet for barnets lov. For at sikre kommunerne tid til at kunne udarbejde en synlig og lettilgængelig indgang til kommunen for børn og unge og beredskaber til forebyggelse, opsporing og håndtering af negativ social kontrol, æresrelaterede konflikter og ekstremisme blandt børn, unge og deres familier foreslås, at bestemmelserne herom træder i kraft den 1. januar 2024, men har virkning fra den 1. april 2024.

Til nr. 44

Ændringsforslaget er en teknisk konsekvensændring, der vedrører statens ydelse af forskudsrefusion efter visse bestemmelser. Ændringsforslaget er en følge af den foreslåede ændring i nr. 42 af lovforslagets § 212, stk. 1, hvorefter barnets lov foreslås at træde i kraft den 1. januar 2024.

Til nr. 45

Ændringsforslaget stilles for hurtigst muligt at sikre en udtrykkelig hjemmel til udveksling af oplysninger mellem Kriminalforsorgen og Social-, Bolig- og Ældreministeriet om unge under 18 år, der har ophold i institutioner under Kriminalforsorgen. Herved sikres, at der også kan ske udveksling af oplysninger i 2023. Der vil være tale om oplysninger om institution, den unges opholdskommune, dato og tidspunkt for opholdets start og afslutning m.v.

Oplysningerne vil kunne udveksles med henblik på Social-, Bolig- og Ældreministeriets beregning og opkrævning af den kommunale betaling, den såkaldte kriminalpræventive takst, for den unges ophold. Udvekslingen og behandlingen af oplysningerne vil ske som led i Kriminalforsorgens og ministeriets myndighedsudøvelse.

Til nr. 46

Ændringsforslaget er en teknisk konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring i nr. 42 af lovforslagets § 212, stk. 1, hvorefter barnets lov foreslås at træde i kraft den 1. januar 2024.

Til nr. 47

Ændringsforslaget er en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring i nr. 42 af lovforslagets § 212, stk. 1, om ikrafttrædelsestidspunktet for barnets lov.

Med ændringsforslaget vil kommunens forpligtelse efter den foreslåede § 54 i barnets lov om venskabsfamilier til børn og unge, der er anbragt på et børne- og ungehjem inden lovens ikrafttræden, have virkning fra den 1. april 2024.

Til nr. 48

Det foreslås, at det foreslåede § 213, stk. 7, i barnets lov udgår, da bestemmelsen er overflødig som følge af den foreslåede ændring i nr. 42, idet refusion opgøres for kalenderåret.

Til nr. 49

Det foreslås, at det foreslåede § 213, stk. 8, udgår som følge af den foreslåede ændring i nr. 34 af lovforslagets ikrafttrædelsesbestemmelse. Hvis ændringsforslag nr. 45 vedtages, vil det foreslåede § 213, stk. 8, være overflødigt.

6. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 29. marts 2023 og var til 1. behandling den 14. april 2023. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Socialudvalget.

Oversigt over lovforslagets sagsforløb og dokumenter

Lovforslaget og dokumenterne i forbindelse med udvalgsbehandlingen kan læses under lovforslaget på Folketingets hjemmeside www.ft.dk.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 5 møder.

Høringssvar

Et tidligere udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og ministeren sendte den 27. maj 2022 dette udkast til udvalget, jf. SOU alm. del – bilag 225, folketingsåret 2021-22. Den 29. marts 2023 sendte social- og boligministeren høringssvarene og et høringsnotat til udvalget.

Bilag

Under udvalgsarbejdet er der omdelt 15 bilag på lovforslaget.

Samråd

Udvalget har stillet 7 spørgsmål til social- og boligministeren til mundtlig besvarelse, som ministeren har besvaret i et åbent samråd med udvalget den 30. maj 2023.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har under udvalgsarbejdet modtaget 5 skriftlige henvendelser om lovforslaget.

Deputationer

Udvalget har under udvalgsarbejdet modtaget 2 deputationer, der mundtligt har redegjort for deres holdning til lovforslaget.

Spørgsmål

Udvalget har under udvalgsarbejdet stillet 102 spørgsmål til social- og boligministeren til skriftlig besvarelse, som ministeren har besvaret.

Annette Lind (S) Birgitte Vind (S) Camilla Fabricius (S) Kasper Sand Kjær (S) Matilde Powers (S)

Rasmus Horn Langhoff (S) Maria Durhuus (S) Sara Emil Baaring (S) Anni Matthiesen (V) Peter Juel-Jensen (V)

Preben Bang Henriksen (V) Hans Andersen (V) Rosa Eriksen (M) fmd. Nanna W. Gotfredsen (M) Karin Liltorp (M)

Marlene Harpsøe (DD) Anne Valentina Berthelsen (DD) Katrine Daugaard (LA) nfmd. Alexander Ryle (LA)

Brigitte Klintskov Jerkel (KF) Mette Abildgaard (KF) Kim Edberg Andersen (NB) Mette Thiesen (DF)

Theresa Berg Andersen (SF) Charlotte Broman Mølbæk (SF) Anne Valentina Berthelsen (SF) Peder Hvelplund (EL)

Lotte Rod (RV) Torsten Gejl (ALT)

Siumut, Inuit Ataqatigiit, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Socialdemokratiet (S)	50	Dansk Folkeparti (DF)	7
Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	23	Alternativet (ALT)	6
Moderaterne (M)	16	Nye Borgerlige (NB)	3
Socialistisk Folkeparti (SF)	15	Siumut (SIU)	1
Danmarksdemokraterne – Inger Støjberg (DD)	14	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Liberal Alliance (LA)	14	Sambandsflokkurin (SP)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	10	Javnaðarflokkurin (JF)	1
Enhedslisten (EL)	9	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	1
Radikale Venstre (RV)	7		